

טז) הַגִּיד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתוֹנוֹת וְאֵת דָּבָר
הַמְּלוּכָה לֹא הַגִּיד לוֹ. אֲפִילוּ הִנֵּי בְּרָזָא
דְּחֻכְמָתָא הוּוּ, דְּאֶלְמָלָא הוּוּ בְּרָזָא דְּחֻכְמָתָא,
מָנָא יָדַע שְׁמוּאֵל אִי אֲשַׁתְּפָחֵן אִי לָא. דָּבָר
הַמְּלוּכָה, חֻכְמָתָא עֵילָאָה הִיא לְעִילָא וְתַתָּא,
וְרִזִּין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (דף 19 ע"ב)

הַגִּידָה לִי שְׁאֵהֲבָה נִפְשִׁי. כְּתִיב, (בראשית א ט)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם וְכו', כִּד סָלִיק בְּרַעוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְמַבְרָא אֲרַעָא, נָטִיל מִתְּלַגָּא דְּתַחֲתוֹת
פּוּרְסִיָּא יִקְרִיָה, וְאֲרַמִּיָה לְגוּ מִיָּא, וְאֶקְפִּיָּה
תַּפְּזִן, וְהוֹת אֲרַעָא גְלִידָא גּוּ מִיָּא, וְאֶתְטַמְּרַת
תַּפְּזִן, וְהוֹת גּוּ חֲשׂוּכָא בְּקִרְיָו.

בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
מְקוֹם אֶחָד, דְּהָא אֵינּוּן מְקוֹרֵין
אוֹשִׁיטוּ וְאֶנְגִּידוּ מִיֵּין מַעֲיִלָא, לְאַתֵּר דִּיסוּדָא
דְּמִלְפָא עֵילָאָה. כְּדִין אֲרַעָא דְּהוֹת טְמִירָא גּוּ
תַתָּא, אֶתְקַשְׁטַת וְאֶתְתַּקְּנַת לְאַתְחִזָּאָה. דְּאִי לֹא
אֶתְתַּקְּנַת הָאִי אֶתֵּר, אֲרַעָא לֹא אֶתְחִזִּיאָת. דְּהָאִי
אֶתֵּר לֹא אֶתְתַּקְּנַת בְּנִגִּידוּ דְּמִיֵּין עֵילָאִין, בַּר
לְמִיתָן לְנוֹקְבָא.

וְכִד אִיהוּ אֶתְתַּקְּנַת לְגַבְיָה, כְּדִין וְתִרְאָה הִיכְּשָׁה,
וְתִרְאָה בְּקִישׁוּטָהָא. מִכָּאֵן דְּלֹא תִתְחַזִּי
אֶתְתָא בְּקִישׁוּטָהָא וּבְתִיקוּנָהָא, בַּר כִּד אִיהִי
בְּבַעֲלָהּ, אֲזִי תִרְאָה וְתִתְתַּקְּנַת כְּדָקָא יָאוּת.

כְּדִין וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיכְשָׁה אֶרֶץ (בראשית א ו'),
יכְשָׁה הָיָה בְּקִדְמִיתָא, דְּלִית לָהּ חִיזוּ
וּדְיוּקְנָא לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין, כִּיּוֹן דְּאֶתְתַּקְּנַת
בְּבַעֲלָהּ, מִיד נִקְרָאת אֶרֶץ, אֶתֵּר מִתְתַּקְּנַת
לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין.

בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
מְקוֹם אֶחָד וְדָאִי, כְּדִין כָּל חֲדוּהָ וְכָל

כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתוֹנוֹת וְאֵת דָּבָר
הַמְּלוּכָה לֹא הַגִּיד לוֹ - אֲפִילוּ אֵלֶּה
הָיוּ בְּסוּד הַחֻכְמָה. שְׁאֶלְמָלָא הָיוּ
בְּסוּד הַחֻכְמָה, מֵאִיפָּה יָדַע
שְׁמוּאֵל אִם נִמְצְאוּ וְאִם לֹא? דָּבָר
הַמְּלוּכָה - חֻכְמָה עֵלְיוֹנָה הִיא
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, הַסּוּדוֹת שֶׁל
הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַגִּידָה לִי שְׁאֵהֲבָה נִפְשִׁי. כְּתוּב
(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ
הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְכו'.
כְּשַׁעְלָה בְּרַצוֹן הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבִרָא אֶרֶץ, לְקַח מִהַשְּׁלֵג שְׁתַּחַת
כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְזָרַק אוֹתוֹ לְתוֹף
הַמַּיִם, וְהִקְפִּיא אוֹתוֹ שָׁם, וְהִיתָה
הָאֶרֶץ קְפוּיָה בְּתוֹף הַמַּיִם
וּטְמוּנָה שָׁם, וְהִיתָה תוֹף חֲשֻׁכָה
בְּקִרְיָוֹת.

בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד, שְׁהִירִי
אוֹתָם הַמְּקוֹרוֹת הַזֵּשִׁיטוּ
וְהַשְּׁפִיעוּ מִיָּם מְלַמְעָלָה, לְמְקוֹם
שֶׁל יְסוּד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי
הָאֶרֶץ שְׁהִיתָה טְמִירָה בְּתוֹף
מָטָה, הַתְּקַשְׁטָה וְהַתְּתַקְּנָה
לְהִרְאֹת. שְׁאֵם לֹא הַתְּתַקְּנַת
הַמְּקוֹם הַזֶּה, הָאֶרֶץ לֹא הִיתָה
נִרְאִית. שְׁהַמְּקוֹם הַזֶּה לֹא הַתְּתַקְּנַת
בְּשַׁפַּע שֶׁל הַמַּיִם הָעֲלִיּוֹנִים, רַק
לְתַת לְנִקְבָּה.

וּכְשֶׁהוּא הַתְּתַקְּנַת אֵלֶּיָּה, אֲזִי
וְתִרְאָה הִיכְּשָׁה, וְתִרְאָה
בְּקִישׁוּטָהָ. מִכָּאֵן שֶׁלֹּא תִתְרָאָה
אִשָּׁה בְּקִישׁוּטָהָ וּבְתִיקוּנָהָ, רַק
כְּשֶׁהִיא עִם בַּעֲלָהּ, אֲזִי תִרְאָה
וְתִתְתַּקְּנַת כְּרָאוּי.

אֲזִי (שם) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיכְשָׁה
אֶרֶץ. יכְשָׁה הִיתָה בְּרִאשׁוֹנָה,
שְׁאִין לָהּ מִרְאָה וּדְמוּת לַעֲשׂוֹת
פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת, כִּיּוֹן שֶׁהַתְּתַקְּנָה
עִם בַּעֲלָהּ, מִיד נִקְרָאת אֶרֶץ,
מְקוֹם הַתְּתַקְּנַת לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת
וְתוֹלְדוֹת.

בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְדָאִי, אֲזִי כָּל חֲדוּהָ וְכָל שְׁמִחָה וְכָל

חידו וְכָל תִּיקוּנָא אֶתְתַּקֵּן. פִּינּוּן דְּכָל תִּיקוּנָא
אֶתְתַּקֵּן, כְּדִין סְלָקָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, וְאִיהִי אִמְרַת
הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה
תִּרְפִּיץ בְּצִהָרִים. אִיכָה אִיכָה תִרִין זְמַנִּין, רִמְז
עַל שְׁנֵי חֲרַבְנִין, חֲרַבֵּן בֵּית רֵאשׁוֹן וְחֲרַבֵּן בֵּית
שְׁנִי.

וּבְגִין כֵּךְ, אִיכָה תִרְעָה, בְּחֲרַבֵּן קִדְמָא. אִיכָה
תִּרְפִּיץ, בְּחֲרַבֵּן תַּנְיִינָא. דְּהָא חֲדָה דִּילָן
טַב וְיָאוֹת, וּבְגוֹ חֲדָה דָּא אֵית לִי לְכַכְיָא עַל
תְּרֵי מְקַדְשֵׁי, חֵד מְקַדְשָׁא עֲלָא, וְחֵד מְקַדְשָׁא
תַּתָּא.

שְׁלָמָה אֶהֱיָה כְּעֻטָּה, אִי לָאו הֵנִי תְּרֵי זְמַנִּי
דְּאֵנָּא זְמַינָא לְמַקְרִי אִיכָה. שְׁלָמָה
אֶהֱיָה, בְּשָׁלֹם אָהָא בְּלֹא גְלוּתָא כָּלִל. בְּשָׁלֹם
עַל בְּנֵי לְתַתָּא. כְּעֻטָּה, כְּמָה דְּאֵת אִמְר, (ש"א
כח יד) וְהוּא עֻטָּה מְעִיל. אָהָא אֶתְעַטְפָּא בְּעִיטוּפָא
דְּקוּדְשָׁא עֵילָא, דְּאִיהוּ שְׁמָא קִדְשָׁא י"ה.
שְׁלָמָה אֶהֱיָה, בְּשָׁלֹם אָהָא בְּכָל שְׁלִימוֹ
דְּלְעִילָא. כְּעֻטָּה: כְּעוּטָה י"ה, לְמַהוּי בְּכָל
שְׁלִימוֹ עֵילָא. עַל עֲדְרֵי חֲבֵרִיךְ, אֵלִין דְּרַגִּין
קִדְשִׁין דְּכוּלָּהוּ, כְּגוּנָא דְּלְעִילָא.

כְּדִין אִיהוּ אֶתִּיב לְגַבֵּה, וְשָׂרִי מִן מְלָה דָּא,
דְּאִיהוּ בִּתְרָאָה מִן הָאִי שְׁבַחָא, וְאִמְר,
אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים, אִם אֵת לֹא
יִדְעַת תִּרִין אִיכָה אִיכָה לְמַאי נִינְהוּ. צְאִי לָךְ,
פּוּקִי וְחַמִּי בְּעַקְבֵי הַצֹּאֵן, עַל מָה יִהְיֶה חוֹרְבָן
בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. תִּנְדַּע עַל מָה. עַל
מִשְׁכָּנוֹת הָרוּעִים, דְּהָא זְמַינִין לְבִטְלָא
אוֹרִייתָא, בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנִי.

הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי, אֵת רַחֲמֵי דְנִפְשָׁאִי,
הַגִּידָה לִי בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא, אִיכָה תִרְעָה,
אִי כְּדִין תִּרְעִי אֲנִתָּ לְקַבְלִי, לְמַהוּי אֲנָא גִבְרָךְ
בְּחֲדָה, וּלְמַהוּי עַמְךָ. דְּהָא בְּזַמְנָא דְּאָהָא

תִּיקוּן הִתְתַּקֵּן. פִּינּוּן שְׁכָל תִּיקוּן
הִתְתַּקֵּן, אֲזִי עוֹלָה לְזָכֵר, וְהִיא
אוֹמְרַת הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי
אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְפִּיץ
בְּצִהָרִים. אִיכָה אִיכָה פְּעָמִים,
רִמְז עַל שְׁנֵי חֲרַבְנוֹת, חֲרַבֵּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וְחֲרַבֵּן בֵּית שְׁנִי.

וּבְמִשׁוֹם כֵּךְ אִיכָה תִרְעָה - בְּחֲרַבֵּן
הָרֵאשׁוֹן. אִיכָה תִרְפִּיץ - בְּחֲרַבֵּן
הַשְּׁנִי. שְׁהִנָּה שְׁמַחְתְּנוּ טוֹבָה
וְיִפָּה, וּבְתוֹךְ הַשְּׁמַחָה הָזֶה יֵשׁ לִי
לְכַפּוֹת עַל שְׁנֵי הַמְּקַדְשִׁים - אֶחָד
הַמְּקַדֵּשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְאֶחָד הַמְּקַדֵּשׁ
הַתַּחְתּוֹן.

שְׁלָמָה אֶהֱיָה כְּעֻטָּה (שיר א) - אִם
לֹא הַפְּעָמִים הִלְלוּ שְׁאֵנִי עֲתִידָה
לְקַרָּא אִיכָה. שְׁלָמָה אֶהֱיָה -
בְּשָׁלוֹם אֶהֱיָה בְּלִי גְלוּת כָּלִל.
בְּשָׁלוֹם עִם בְּנֵי לְמִטָּה. כְּעֻטָּה -
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמואל א-כח) וְהוּא
עֻטָּה מְעִיל. אֶהֱיָה מְעַטְפָּת
בְּעֻטוֹף שֶׁל הַקֹּדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ י"ה. שְׁלָמָה אֶהֱיָה
- בְּשָׁלוֹם אֶהֱיָה בְּכָל הַשְּׁלָמוֹת
הָעֲלִיּוֹנָה. כְּעֻטָּה - כְּעוּטָה י"ה,
לְהִיּוֹת בְּכָל הַשְּׁלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה.
עַל עֲדְרֵי חֲבֵרִיךְ - אֵלֶּיךָ הַדְּרָגוֹת
הַקָּדוֹשׁוֹת שֶׁל כָּלִם, כְּמוֹ
שְׁלִמְעֵלָה.

אֲזִי הוּא מְשִׁיב אֱלִיָּה, וּמִתְחִיל
מִהַדְּבַר הַזֶּה, שֶׁהוּא הָאֲחֵרִין מִן
הַשְּׁבַח הַזֶּה, וְאוֹמֵר, אִם לֹא תִדְעִי
לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים. אִם אֵת לֹא
יִדְעַת פְּעָמִים אִיכָה אִיכָה לְמָה
הֵם? - צְאִי לָךְ, צְאִי וּרְאִי בְּעַקְבֵי
הַצֹּאֵן, עַל מָה יִהְיֶה חֲרַבֵּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. תִּדְעַ עַל מָה -
עַל מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים, שֶׁהֵרִי
עֲתִידִים לְבִטֵּל תּוֹרָה בְּבֵית רֵאשׁוֹן
וּבְבֵית שְׁנִי.

הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי - אֵת
אֲהוּבַת נִפְשִׁי, הַגִּידָה לִי בְּסוֹד
הַחֻכְמָה אִיכָה תִרְעָה, אִם אֲזִי אֵת
תִּרְעִי כְּנִגְדִי, לְהִיּוֹת אֲנִי אֵלֶיךָ

עמך, שלמה אהיה, בשלם אהא, פמוחא דאגוזא, דאיהי מתעטפא על כל אינון היכלין דבגיוה, דכתיב, (דברים ד ט) וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.

ובאין כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעי ומסתפלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מגיה כל דינין דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכיא, דחכמתא עילאה תלייא בהו.

ורא עוד, אלא דקודשא בריך הוא חקיק ליה בההוא פורפירא, דכל דיוקנין גליפין תמן. וקודשא בריך הוא אשתעשעא ביה בגן עדן, ואחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.

חכמתא דאצטריך ליה לבר נש. חד, למנדע לאסתפל לא ברזא דמאריה. וחד, למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודע מאן איהו. ואיך אתברי, ומאן אתי. ולאן יהך. ותיקונא דגופא, היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא.

וחד, למנדע ולאסתפל ברזין דנשמתייה. מאי היא האי נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתי בהאי גופא טפה סרוחה, דהיום כאן ומחר בקבר. וחד לאסתפל בהאי עלמא, ולמנדע עלמא דאיהו ביה, ועל מה יתתקן. ולבתר, ברזין עילאין דעלמא דלעילא, לאשתמודעא למאריה. וכל דא יסתפל בר נש מגו רזין דאורייתא.

תא חזי, כל מאן דאזיל לההוא עלמא בלא בא וראה, כל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש

בשמחה, ולהיות עמך. שהרי בזמן שאהיה עמך - שלמה אהיה, בשלום אהיה, כמו מח האגוז, שהיא מתעטפת על כל אותם ההיכלות שבתוכה, שפתוב (דברים ד) וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.

אשריהם כל אלו שמשתדלים בתורה, לדעת את חכמת רבונם, והם יודעים ומסתכלים בסודות העליונים. משום שכשאדם יוצא מן העולם הזה, בזה מסתלקים ממנו כל דיני העולם. ולא עוד, אלא שפותחים לו שלשה עשר שערים של סודות אפרסמון וף, שהחכמה העליונה תלויה בהם. ורא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא חוקק אותו באותו לבוש מלכות, שכל הדיוקנאות חקיקים שם. והקדוש ברוך הוא משתעשע עמו בגן עדן, ויורש שני עולמות - העולם הזה והעולם הבא.

החכמה שצריך לו לאדם, אחד - לדעת להסתפל בסוד רבונו. ואחד - לדעת ולהפיר את גופו, ולהודע מי הוא, ואיך נברא, ומאיפה בא, ולאיפה הולך. והתקון של הגוף איך מתתקן, ואיך הוא עתיד להפגס לדין לפני המלך של הכל.

ואחד - לדעת ולהסתפל בסודות נשמתו, מה היא הנפש הזו שבו, ומאיפה באה, ועל מה בא בגוף הזה של טפה סרוחה, שהיום כאן ומחר בקבר. ואחד - להסתפל בעולם הזה, ולדעת את העולם שהוא בו, ועל מה יתתקן. ואחר כך בסודות העליונים של העולם שלמעלה, להודע לרבונו. וכל זה יתבונן אדם מתוך סודות התורה.

בו מעשים טובים רבים, מוציאים

ידיעה, אפילו אית ביה עובדין טבין סגיאין,
מפקין ליה מפל תרעי דההוא עלמא.

פוק חמי מאי פתיב הכא, הגידה לי, אימא
לי רזין דחכמתא עילאה, איך אנת רעי
ואנהיגת בההוא עלמא עילאה. אוליף לי רזין
דחכמתא, דלא ידענא, ולא אוליפנא עד הכא.
בגין דלא אהוי בכיסופא, בגו אינון דרגין
עילאין, דאנא עאל פינייהו, דהא עד הכא לא
אסתפלנא בהו.

תא חזי, מאי פתיב, אם לא תדעי לך היפה
בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא
אסתפלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא
ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת
פדי למיעל הכא בלא ידיעה, צאי לך בעקבי
הצאן, והוי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אלין
אינון דבני נשא דדשין לו בעקב, וידעין רזין
עילאין דמאריהון, ובהו תנדע לאסתפל
ולמנדע.

ורעי את גדיותך, אלין אינון תינוקות של בית
רבן. ינוקי דאינון בבי מדרשא, ואולפין
אורייתא. על משפנות הרועים, על אינון פתי
כנסיות ובתי מדרשות, דתמן אולפין חכמתא
עילאה. אף על גב דאינון לא ידעי, אנת תנדע
מגו אלין מלין דחכמתא דקאמרי.

פתיב, ויברא אלהים את שני המארת הגדלים
וכו', ויברא אלהים, בקדמיתא תרין
נהורין הוו שקולין דא לקביל דא, כמא
דאוקמוה חבירין. ואוקימנא, דאינון תרין
נהורין הוו ברזא חדא, דבוקים כחדא, (ד' ט' י"א)
והוו בשקולא חדא, לאתקרי תרווייהו
גדולים, כמה דאוקימנא.

לאו דהות סיהרא בקדמיתא רב ועילאה, אלא
דבכל זימנא דסיהרא קיימת בשמשא

אותו מפל השערים של העולם
ההוא.

צא וראה מה פתוב פאן, הגידה
לי, אמר לי סודות החכמה
העליונה, איך אתה רועה ומנהיג
את אותו העולם העליון, למד
אותי סודות החכמה שלא ידעתי
ולא למדתי עד פאן, כדי שלא
אהיה בבושה בתוך אותן הדרגות
העליונות שאני נכנס ביניהם,
שהרי עד פאן לא הסתפלתי בהם.
בא וראה מה פתוב, (שיר א) אם
לא תדעי לך היפה בנשים. אם
אתה בא בלא ידיעה ולא
הסתפלת בחכמה, טרם תכנס
לכאן, ולא הפרת את סודות
העולם העליון - צאי לך, אינך
כדאי להכנס לכאן בלי ידיעה,
צאי לך בעקבי הצאן, ותהיה
יודע תוך אותם עקבי הצאן, אלו
הם שבני אדם דשים אותם
בעקב, ויודעים סודות עליונים
של רבונם, ובהם תדע להסתפל
ולדעת.

ורעי את גדיתך - אלו הם
תינוקות של בית רבן, התינוקות
שהם בבית המדרש ולומדים
תורה. על משפנות הרעים - על
אותם פתי כנסיות ובתי מדרשות,
ששם לומדים את החכמה
העליונה. אף על גב שאינם
יודעים, אתה תדע מתוך דברי
החכמה הללו שאומרים.

כתוב ויברא אלהים את שני
המארת הגדלים וכו'. ויברא
אלהים, בהתחלה שני אורות היו
שקולים זה כנגד זה, כמו
שבאוה החברים. ובארנו,
שאותם שני האורות היו בסוד
אחד, דבוקים יחד, והיו בהשואה
אחת, ששניהם יקראו גדולים,
כמו שבארנו.

לא שהיתה הלכנה בראשונה
גדולה ועליונה, אלא שבכל זמן

בְּרָזָא חֲדָא, בְּגִינִיָּה, אִיהִי אֶתְקִרְיָאֵת בְּהִדְיָה
גְּדוּלִים. זִנְבָא דְאַרְיָה, אַרְיָה אִיהוּ, וְאַרְיָה
אֶתְקִרִי.

אֲמַרְהָ סִיְהֵרָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶפְשָׁר
לְמַלְכָּא חֲדָא דְלִשְׁתַּמְשׁ בְּתֵרִין בְּתֵרִין
פְּחָדָא. אֲלֵא דָא בְּלַחֲדוּהִי, וְדָא בְּלַחֲדוּהִי.
אֲמַר לָהּ, חֲמִינָא בְּךָ, דְרַעוּתָךְ לְמַהוּי רֹאשׁ
לְשׁוּעָלִים. זִילִי וְאַזְעִירִי גְרַמִּיךָ, דְּהָא
אֵף עַל גַּב דְּאֵת תְּהוּי רִישָׁא לְהוֹן, אֲזַעֲרִיו אִית
לָךְ מַכְמָה דְּהוּיָת.

וְדָא אִיהוּ דְאֲמַרְתָּ סִיְהֵרָא, הִגִּידָה לִי שְׁאֵהֲבָה
נַפְשִׁי אִיכָה תְרַעָה, אִיכָדִין אֶפְשָׁר לָךְ
לְאַנְהֲגָא עֲלָמָא, בְּתֵרִין בְּתֵרִין פְּחָדָא. אִיכָה
תְרַבִּיץ בְּצִהָרִים, דְּהָא סִיְהֵרָא לִית הִיא פְּדָאִי
לְאַנְהֲרָא, וְאִי אֶפְשָׁר לָךְ לְאַנְהֲגָא בְּתֵרִין בְּתֵרִין
פְּחָדָא, בְּשִׁמְשָׁא וּבְסִיְהֵרָא, דְּהָא סִיְהֵרָא מַה
נְהוּרָא אִית לָהּ בְּצִהָרִים. בְּגִין כֵּן, אִי אֶפְשָׁר
לָךְ לְאַשְׁתַּמְשָׁא בְּתֵרִין בְּתֵרִין פְּחָדָא.

שְׁלֵמָה אֶהֱיָה פְּעֻטָּיָה, אִכְדִּין אֶהָא אָנָּא
מִתְעַטָּפָא בְּצִהָרִים, כַּד נְהִירוּ וְתוֹקְפָא
דְּשִׁמְשָׁא לְהוּי אֲזִיל וְאַתְקִיף. הָא אָנָּא
מִתְעַטָּפָא בְּכִיסּוּפָא קָמִיָּה, וְלֹא אִיכּוּל
לְשִׁמְשָׁא קָמָךְ. וְאַנְתָּ אִיף תִּיכּוּל לְאַנְהֲגָא
וְלְאַשְׁתַּמְשָׁא בְּתֵרִין בְּתֵרִין פְּחָדָא.

אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא יִדְעָנָא בִּיךָ,
זִילִי וְאַזְעִירִי גְרַמִּיךָ. אִם לֹא תִדְעִי לָךְ
הִיפָּה בְנָשִׁים, דְּאֲמַרְתָּ, דָּאִי אֶפְשָׁר לִי לְאַנְהֲגָא
עֲלָמָא בְּתֵרִין בְּתֵרִין פְּחָדָא, זִילִי וְאַזְעִירִי
גְרַמִּיךָ, וְתִיְהוּי רִישָׁא לְשׁוּעָלִים.

צָאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן, פּוֹקִי וְהוּי רִישָׁא לְאַיִנוֹן
אוֹכְלוּסִין וְחִיילִין דְּלִתְתָּא. וְרַעֲי לֹון,
וְאַנְהִיגִי לֹון, וְהוּי מַלְכָּא דְכוּלְהוּ תַּתְּאִי,
וְאַנְהִיגִי לְכָל חַד וְחַד כַּדְקָא חֲזִי לִיָּה. וְהוּי

שְׁהִלְכְנָה עוֹמֶדֶת עִם הַשֶּׁמֶשׁ
בְּסוּד אֶחָד, בְּשִׁבְלֹו, הִיא נִקְרָאת
עִמּוֹ גְּדוּלִים. זִנְבָּהּ הָאֲרִיָּה הוּא
אֲרִיָּה, וְנִקְרָא אֲרִיָּה.

אֲמַרְהָ הִלְכְנָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: אֶפְשָׁר שְׁמִלֵךְ אֶחָד יִשְׁתַּמֵּשׁ
בְּשְׁנֵי כְתָרִים יָחַד? אֲלֵא זֶה לְבַדּוֹ
זֶה לְבַדּוֹ.

אֲמַר לָהּ: רִאִיתִי אוֹתָךְ שְׂרָצוֹנָךְ
לְהִיּוֹת רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים. לְכִי
וְהַקְטִינִי אֶת עֲצָמָךְ. שְׁהִי אֵף עַל
גַּב שְׂאֵת תְּהִי רֹאשׁ לָהֶם, הַקְטֵנָה
תְּהִיָּה לָךְ מַכְמּוֹ שְׁהִיָּת.

וְזֶהוּ שְׁאֲמַרְהָ הִלְכְנָה, הִגִּידָה לִי
שְׁאֵהֲבָה נַפְשִׁי אִיכָה תְרַעָה. אִיף
זֶה אֶפְשָׁר לָךְ לְהַנְהִיג הָעוֹלָם
בְּשְׁנֵי כְתָרִים יָחַד. אִיכָה תְרַבִּיץ
בְּצִהָרִים, שְׁהִי לְלִכְנָה לֹא כְּדָאִי
לְהָאִיר, וְאִי אֶפְשָׁר לָךְ לְהַנְהִיג
בְּשְׁנֵי כְתָרִים יָחַד, בְּשִׁמְשׁ
וּבִלְכְנָה, שְׁהִי הִלְכְנָה אִיזָה אוֹר
יֵשׁ לָהּ בְּצִהָרִים? מִשּׁוֹם כֵּן אִי
אֶפְשָׁר לָךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשְׁנֵי כְתָרִים
יָחַד.

שְׁלֵמָה אֶהֱיָה פְּעֻטָּיָה, אִיף זֶה
שְׂאֵנִי אֶהֱיָה מְעַטְפָּת בְּצִהָרִים,
כְּשֶׁאוֹר וְחֹזֶק הַשֶּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ
וּמִתְחַזֵּק. הִרֵנִי מְעַטְפָּת בְּבוּשָׁה
לִפְנֵי, וְלֹא אוֹכַל לְשִׁמְשׁ לִפְנֵיךְ,
וְאִיף אַתָּה תוֹכַל לְהַנְהִיג
וְלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשְׁנֵי כְתָרִים יָחַד?

אֲמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הִרֵי
יִדְעָתִי כֵּן, לְכִי וְהַקְטִינִי עֲצָמָךְ.
(ש) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה
בְּנָשִׁים, שְׁאֲמַרְתָּ שְׂאִי אֶפְשָׁר לִי
לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם עִם שְׁנֵי
כְתָרִים יָחַד, לְכִי וְהַקְטִינִי אֶת
עֲצָמָךְ, וְתִהְיִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים.

צָאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן, צָאִי וְתִהְיִי
רֹאשׁ לְאוֹתָם הָאוֹכְלוּסִים
וְהַצִּבְאוֹת שְׁלִמְטָה, וְרַעֲי אוֹתָם
וְהַנְהִיגִי אוֹתָם, וְהִי מַלְכָּא שְׁל כָּל
הַתַּחְתּוֹנִים, וְהַנְהִיגִי אֶת כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, וְהִי שׁוֹלֶטֶת